

søger at klare os den Drengelæg Verden over. Disse Riger og Lande kaldes jo kristne, og Kristus var som bekendt en Mand, hvis Grundsætninger var langt hinsides Drengelegiken. En Hylder af Kristus *kan* ikke gengælde Slag, thi Kristus gjorde det ikke, og han har udtrykkelig sagt, at en Kristen vender sig rolig om, naar han angribes, og venter et næste Slag, om Angriberen dog maaske maatte fatte sin Skam. Revanche, det er et Begreb, en Kristen er vokset fra; Revanche er Phase blot i en endeløs Læg med Knytnæven.

Lyder nu dansk, tidssvarende Oversættelse af Kristi Tanke saaledes: „I Tyske har frataget os Sønderjylland; om I kan faa det over Eders Hjærter, tag saa det øvrige Jylland med; I skal ikke se os begaa den Skam at gribe til Sværd?“ Nej, saaledes er dansk Mands Tale: „Vi maatte ikke være Mænd, om vi ikke slog fra os, naar man vilde røve os Danmark“.

En Kristen *kan* ikke ønske Storhed og Magt for sig eller sit Land ved at tage fra Andre. Han har hver Dag og kun hver Dag at passe, — at ikke Sol staar op eller Sol gaar ned over Uret, der sniger sig ind, naar han ikke er vagtsom. Saa higer vel Tyskere efter at give igen, hvad de er „kommet til“ at tage fra Danmark? De, hvis Livsdag er nu, kappes vel om at faa Uretten bort, der listede sig ind hos Fædrene? Nej, saaledes er tyske Mænds Tale: „Ære være vore Fædre, der har givet os ranede Lande i Arv! Vi, deres Børn, hævder nu Uret ved Uret.“ Vi evner kun at finde én Løsning paa Gaaden: det er Etiketten, der her er forkert. Det er hedenske Lande, vi lever i. Det rigtige Navn er ombyttet med et, en Mode engang fandt kønnere, men Maalene ellers røber dog Sandheden. Vi har intet at indvende mod Kendsgerningen. Vi giver gerne Afkald paa det barokke Navn: kristent Samfund, naar det indlyser, at Dreng og Drengestand regerer der. Sunt pueri pueri, pueri puerilia tractant.*) Vi forstaa kun ikke, at vor Tids „Dreng“ ikke bekendtgør, at kristen Statsreligion er afskaffet — ogsaa som Navn? Hvorfor de ikke som tidssvarende Rettelse definerer „Vorherre“ Kristus: abnorm Mand? Inkvisitions- og Autoritetsfrygt har udspillet sin Rolle, Ingen frygter dog mere for at nævne det rette Navn paa Tingene.

Vi kan ikke nægte, — det synes os Kvinder smaat bevendt med Konsekvens i det Samfund, som helt har sit Præg af Mandsintelligens.

(Sluttes.)

*) Børn ere Børn, og Børn gøre Barnestreger.